

[Chr. Christiansen.]

kommissionen faktisk ikke får nogen mulighed for at blive færdig indenfor et rimeligt åremål. Det vil jeg meget advare imod. Bliver kommissoriet for vidtgående, kan kommissionen ikke løse den opgave, som jeg har forstået at udvalget gerne så løst.

A. C. Normann: Det lyder jo bestikkende, når det ærede medlem hr. Chr. Christiansen stiller det således op, at spørgsmålet er, om staten skal betale 40 mill. kr., idet det ærede medlem samtidig spørger, om det radikale venstre har lyst til at øve en pionergerning ved at stille forslag om, at staten pludselig skal af med alle disse penge. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er netop derfor, jeg har fremhævet grundskyldskommissionen og også i udvalget ført diskussionen ind på, at vi skulle holde os i kontakt med grundskyldskommissionen; der er jo, såvidt jeg ved, heller ikke noget parti, ikke socialdemokratiet og, såvidt jeg ved, heller ikke retsforbundet, som i grundskyldskommissionen har stillet forslag om, at man i forbindelse med gennemførelse af fuld grundskyld pludselig skulle gå hen og på een gang udbetale disse enorme summer, som en erstatning for gennemførelsen af fuld grundskyld vil beløbe sig til. Det er derfor, man gennem årenger har haft så store vanskeligheder ved at finde frem til en mulighed for afløsning af dette monopol, som parterne kunne være tjent med, og som samfundet kunne bære.

Men jeg må måske forstå det ærede medlem hr. Chr. Christiansens udtalelser således, at socialdemokratiet i alt fald ikke vil være med til under nogen form, heller ikke ved en gradvis afvikling eller afvikling i de former, man har arbejdet med i grundskyldskommissionen, at få spørgsmålet om en afløsning af denne fortrinsret for lodsejerne bragt til afslutning, idet det ærede medlem altså har den opfattelse; at man må betale hele summen ud på een gang, ligesom det ærede medlem betragter det som på forhånd afgjort, at disse midler skal tilvejebringes alene af staten.

Det ærede medlem siger, at der foreligger et ganske udmærket grundlag til bedømmelse af hele ålegårdsretsspørgsmålet fra den kommission, som arbejdede under første verdenskrig, og som, såvidt jeg husker, blev nedsat af den daværende landbrugs- og fiskeriminister Kr. Pedersen (Sandby). Den har, siger det ærede medlem, gjort hele det grundlæggende arbejde, det er derfor, man ikke er særlig varm på en ny kommissionsbehandling. Jeg har ikke fået den opfattelse

af det ærede medlem, at socialdemokratiet har taget konsekvensen af dette synspunkt og altså gjort sin stilling klar på basis af den betænkning, der forelå i 1919. Hvis det var tilfældet, var det rart at få besked om det. Er socialdemokratiet parat til på basis af den betænkning, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen siger har bragt fuld afklaring og overflødigere videre undersøgelser, at springe ud i en afløsning af ålegårdsretten? Har man taget en fast stilling på basis af denne betænkning? For er det ikke tilfældet, er det vel også begrundet at sige, at så må en ajourføring af de resultater, man dengang kom til, være en fornuftig foranstaltning.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der siger, at han ikke synes om udtrykket afløsning af ålegårdsretten. Der skal betales en afgift til det offentlige, og denne afgift skal de betale, der i øjeblikket har ålegårdsretten og er indehavere af den fra gammel tid. Ja, nu har vi ikke haft denne kommissionsbehandling og ikke haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet på basis af de undersøgelser, jeg ønskede foretaget om, hvad det egentlig er, der skal ske. Det er ikke nogen kritik, jeg vil komme med af det ærede medlems stilling, men for at få klaret problemet vil jeg alligevel gerne spørge det ærede medlem, om det er retsforbundets hensigt, at de, der er indehavere af ålegårdsretten i øjeblikket, skal betale denne afgift til samfundet og altså eo ipso beholde retten, således at der ikke bliver nogen diskussion om at ændre retten til fordel for de frie fiskere. For så er vi nogle stykker, der er til sinds at fortælle fiskerne, hvordan partiernes stilling er i den henseende. Jeg synes, det er nødvendigt, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen oplyser, om det er hensigten, fortæller os, hvem der skal betale afgiften, og hvem retten da skal være til rådighed for i fremtiden.

Oluf Pedersen: Må jeg lige oplyse, at i de regler, der findes fra ligningsdirektoratet med hensyn til vurderingen, hedder det:

„Ved „grunden“ forstås ikke alene „jorden“. Således må ikke blot kalklejer, stenlejer, vandkraft o. s. v. tages med under grundværdien, men også f. eks. søer, fiske- og ålegårde hører til grundværdien.“

Det vil sige, at ålegårde er i dag inde under den samme beskatning som andre ejendomsværdier. Der svares i dag grundskyld af ålegårde, og hvis man går til en gennemførelse af fuld grundskyld, mener jeg, at det vil være naturligt, at der af denne naturværdi som af andre naturværdier svares en